

” Ett halvt ark papper

Sista flyttningslasset hade gått; hyresgästen, en ung man med sorgflor på hatten, vandrade ännu en gång genom våningen för att se, om han glömt något. – Nej, han hade icke glömt något, absolut ingenting; och så gick han ut, i tamburen, fast besluten att icke mer tänka på det han upplevt i denna våning. Men se, i tamburen, invid telefonen, satt ett halvt ark papper fastnubbat; och det var fullskrivet med flera stilar, somt redigt med bläck, annat klottrat med blyerts eller rödpenna. Där stod det, hela denna vackra historia, som avspelats på den korta tiden av två år; allt han ville glömma stod där; ett stycke mänskoliv på ett halvt ark papper.

Han tog ner arket; det var sådant där solgult konceptpapper, som det lyser av. Han lade det på salkakelugnens kappa, och lutad över densamma läste han. Först stod det hennes namn: Alice, det vackraste namn han då visste, därför att det var hans fästmö. Och numret – 15 11. Det såg ut som ett psalmnummer i kyrkan. Därpå stod: Banken. Det var hans arbete, det heliga arbetet, som gav brödet, hemmet och makan, grunden till existensen. Men det var överstruket! Ty banken hade störtat, men han hade räddats över på en annan bank, dock efter en kort tid av mycken oro.

Så kom det: Blomsterhandeln och Hyrkusken. Det var förlovningen, då han hade fickan full av pengar.

Därpå: Möbelhandlarn, Tapetserarn. Han sätter bo. Expressbyrån: de flytta in.

← **Inledningen** presenterar huvudpersonen, "en ung man", och novellens miljö, en lägenhet. Läsaren får även veta att mannen ska flytta.

Nyckelord: flyttningslasset, ung man, sorgflor, våningen

Precis när mannen ska gå råkar han se ett papper med anteckningar om allt som hänt de senaste två åren. Läsaren anar novellens **konflikt** och frågor väcks: Vad är det som har hänt? Vad är det mannen vill glömma?

Nyckelord: glömma, ett halvt ark papper

← Mannen tar ner arket och börjar läsa. **Stegring:** nu kommer läsaren få veta vad som hänt.

Nyckelord: konceptpapper, läste

← Novellens viktigaste biperson, den unge mannens fästmö Alice, introduceras.

Nyckelord: Alice, det vackraste namn han då visste

sorgflor – förr satte en man med sorg ett svart flor på sin hatt, samma sak som sorgband på arm eller kavajslag i dag

tambur – hall

fastnubbat – fastsatt med liten spik, så kallad nubbe

somt – somliga saker

kakelugnens kappa – hylla på kakelugnen

konceptpapper – papper för utkast, manus

15 11 – vid tiden för novellens tillkomst fanns få telefonabonnemang och därför var numren låga

makan – hustrun

sätta bo – flytta ihop

Operans biljettkontor: 50 50. De äro nygifta och gå på Operan om söndagarne. Deras bästa stunder, då de själva sitta tysta, och råkas i skönhet och harmoni i sagolandet på andra sidan ridån.

Här följer ett mansnamn som är överstruket. Det var en vän, som nått en viss höjd i samhället, men som icke kunde bära lyckan, utan föll, ohjälpligt, och måste resa långt bort. Så bräckligt är det!

Här synes något nytt ha inträtt i makarnes liv. Det står, med en fruntimmershand, och blyertspenna: "Frun". Vilken fru? – Jo, den med den stora kappan och det vänliga deltagande ansiktet, som kommer så tyst, och aldrig går genom salen, utan tar korridorvägen till sängkammaren.

Under hennes namn står Doktor L.

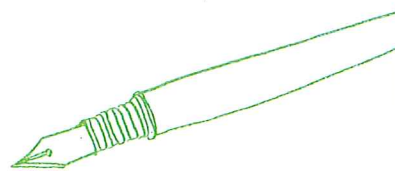
För första gången dyker här upp namnet på en släkting. Det står "Mamma". Det är svärmodern, som diskret hållit sig undan för att icke störa de nygifta, men nu påkallas i nödens stund, och kommer med glädje efter som hon behövs.

Här börjar ett stort klotter med blått och rött. Kommissionskontoret: Jungfrun har flyttat, eller skall en ny anställas. Apoteket. Hm! Det mörknar! Mejeribolaget. Här rekvireras mjölk, tuberkelfri.

Kryddbon, Slaktarn etc.! Huset börjar skötas per telefon; då är husmodern icke på sin plats. Nej. Ty hon ligger till sängs.

Det som sedan följde, kunde han icke läsa, ty det börjar skymma för hans ögon som det måtte göra för en drunknande på havet när han skall se igenom salt vatten. Men där stod: Begravningsbyrån.

Det talar ju nog! – En större och en mindre, underförstått, kista. Och i parentes var skrivet: av stoft.

← **Plantering:** "Så bräckligt är det" varnar om en större olycka som ska komma.

Nyckelord: Så bräckligt är det

← I tre korta stycken kommer en "fru", en läkare och svärmodern in i handlingen. Vad är det för förändring som skett? Varför behöver de nygifta hjälp? Här krävs läsning mellan raderna.

Nyckelord: "Frun", sängkammaren, Doktor L, svärmodern

← **Stegringen tilltar:** Något hemskt har hänt. Husmodern, det vill säga Alice, "ligger till sängs". Är hon sjuk? Vad har hon för sjukdom?

Nyckelord: Det mörknar, tuberkelfri, ligger till sängs

← När mannen minns vad som hände kommer tårarna. Novellen är nära sin vändpunkt.

Nyckelord: kunde han icke läsa, skymma för hans ögon

← Orden "Begravningsbyrån" och "kista" avslöjar att det skett en katastrof.

Nyckelord: Begravningsbyrån, en större och en mindre, kista

tuberkelfri – pastöriserad mjölk, fri från tuberkelbakterier
bräckligt – något som lätt kan gå sönder
kommissionskontoret – arbetsförmedling (för tjänstefolk)

Sedan stod där intet mer! Stoff slutade det med; och det gör det.

Men han tog solpappret, kysste det och lade det i sin bröstficka.

På två minuter hade han genomlevat två år av sitt liv.

Han var icke böjd när han gick ut; han bar tvärtom sitt huvud högt, som en lycklig och stolt människa, ty han kände att han dock ägt det skönaste. Hur många arma som aldrig fått det!

← **Avslutningen:** Mannen lämnar våningen "lycklig och stolt". Att läsa pappret och återuppleva det som hänt visade sig hjälpa honom att gå vidare i livet.

Nyckelord: lycklig och stolt, ägt det skönaste

”

August Strindberg, Ett halvt ark papper

